

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/160/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010613
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010613.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného M. C., o žiadosti odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.05.2020 sp. zn. 3PP/40/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. C., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, K., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 01.04.2016, sp. zn. 1T/45/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 29.01.2019, sp. zn. 1T/45/2016 a uznesením Krajského súdu Bratislava, zo dňa 11.04.2019, sp. zn. 4Tos/34/2019 zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 30-32 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienočného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že vzhľadom na obsah hodnotenia ústavu odsúdený túto podmienku splnil, čo preukázal najmä svojim správaním a vystupovaním, plnením príkazov a nariadení, plnením cieľov programu zaobchádzania, a s prihliadnutím aj na skutočnosť, že doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný a má vykázané dve disciplinárne odmeny z predchádzajúceho ústavu Želiezovce.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd konštatoval, že táto nie je splnená a poukázal na resocializačnú prognózu ako aj na obsah odpisu registra trestov odsúdeného, na základe ktorého je zrejmé, že odsúdený sa opakovane dopúšťal druhovo rovnakej najmä majetkovej trestnej činnosti (17 záznamov v odpise registra trestov), teda osobu odsúdeného možno vyhodnotiť ako špeciálneho recidivistu. Okresný súd osobitne vyhodnotil aj tú skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti už jedenkrát podmienočne prepustený (OS Bratislava I sp. zn. 1PP/4/2008), a napriek uplatneniu tohto mimoriadneho inštitútu voči jeho osobe sa aj naďalej dopúšťal trestnej činnosti (bol následne 10 krát odsúdený), čo svedčí o tom, že doposiaľ výkon trestu odňatia slobody nemal naňho potrebný prevýchočný účinok, nakoľko u odsúdeného naďalej prevláda zjavne ľahostajný prístup k spáchanej trestnej činnosti. V prípade odsúdeného teda nie je možné dôvodne očakávať, že po podmienočnom prepustení bude viesť riadny život a v jeho prípade možno vidieť značné riziko v prognóze zlyhania, na čo odkazuje aj

hodnotenie ÚVTOS, ktoré okrem iného poukazuje aj na drogovú závislosť odsúdeného a jeho dlhodobú nezamestnanosť.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený ako aj jeho obhajca (č. l. 28 spisu), ktorú do konania krajského súdu bližšie písomne neodôvodnili.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že:

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 01.04.2016, sp. zn. 1T/45/2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 29.01.2019, sp. zn. 1T/45/2016 a uznesením Krajského súdu Bratislava, zo dňa 11.04.2019, sp. zn. 4Tos/34/2019 v trvaní 16 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

- predpokladaný koniec uloženého trestu má mať dňa 07.11.2020,

- lehota podľa § 66 ods. 1. písm. a) Trestného zákona uplynula dňa 07.03.2020.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po doručení žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmienčné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že počas výkonu trestu odňatia slobody je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Ústavný poriadok dodržiava. Disciplinárne odmenený bol dvakrát, disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože trestná minulosť odsúdeného odôvodňuje obavu, že v prípade podmienčného prepustenia nebude viesť riadny život a opätovne sa dopustí trestnej činnosti.

Opakované páchanie druhovo rovnakej trestnej činnosti, dlhodobá nezamestnanosť, drogová závislosť, zjavný sklon k páchaniu rôznorodej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil už 17-krát, pričom k zmene jeho postoja nevedol ani opakovaný výkon trestu odňatia slobody, nasvedčujú tomu, že jeho aktuálne správanie je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie dôsledkom jeho skutočného polepšenia, ktoré by dávalo nádej, že už v budúcnosti povedie riadny život. Zároveň krajský súd poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je menej priaznivá.

Početnosť predchádzajúcich odsúdení, ako i to, že inštitút podmienčného prepustenia a odsúdenia, ktorý sa voči nemu už v minulosti uplatnil, vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, ani príležitosť daná mu podmienčným prepustením alebo odsúdením nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Niet prečo sa rozumne domnievať, že ďalšie podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel.

Odsúdený síce má väčšinu zo záznamov v RT zahladených, avšak na tieto možno prihliadať ako na skutočnosti odôvodňujúce predpoklad vedenia riadneho života po výkone trestu. Navyše tieto skutočnosti svedčia o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Úvaha okresného súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Uvedené zistenia, ktoré bral okresný súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.